

Finanzministerens Embedstiltrædelse; men jeg formener, at lige saa vel som Finanzministeren den Gang kunde sætte Renten til $4\frac{1}{2}$ pCt., lige saa vel kunde den nuværende Finanzminister sætte Renten ned til 4 pCt., hvis han virkelig var en Ven af 4 pCt. Rentefod, og det vilde han have gjort, hvis han troede, at det nu var Tid til at skaffe billigere Rente. Det synes, som om den ærede Minister ikke vilde gaa ind paa mit Forslag om at udstrække Anvendelsen af hans 2 Mill. Kr. til de to næste Terminer. Jeg gjentager derfor min Opfordring til Udvalget, om det dog ikke skulde være saa meget formaende navnlig ved den ivrige Tilhænger af Konverteringsvirkningerne, som sidder bagved mig (Schlotz), og som er Medlem af Udvalget, at det gennem ham skulde kunne sætte den Mening igjennem, at Ublaant af de 2 Mill. blev udtrakt over to Terminer til. Den ærede Minister lader, som om han vil gjøre Spørgsmaalet afhængig af et Svar fra mig. Han spurgte mig nemlig, hvad Livrenteanstalten i Mellemtiden skal gjøre af de 2 Millioner. Dersom den ærede Minister vil sætte mig ind i Livrenteanstalten, da skal jeg sige ham det inden 8 Dage. Men nu staar jeg udenfor dens Bestyrelse og har Intet med den at bestille. Jeg svarer derfor den ærede Minister: Læg de 2 Millioner derhen, hvor Overstudet over de 2 Millioner, der ikke bliver ublaant, skal ligge, og lad dem saa komme frem næste Gang. Dersom det ser en vanskelig Finanzoperation, saa maa jeg sige, at det er umuligt at sørge for, at Renten bliver nedsat ved Hjælp af Finanzministeriets Foretagender.

Den ærede Ministers øvrige Bemærkninger synes mig at være noget almindelige. Han siger saaledes, at de, der faae Penge ind ved Hjælp af Konverteringen, maa have den Livsopgave kun at sætte den ud til 4 pCt. Ja, jeg veed ikke, om man kunde faae det sat til i Loven; det vil jeg henstille til Udvalget. Dersom det kan faae dette sat ind i Loven, saa stemmer jeg for den. Men ellers siger jeg, at den jo ikke kan nytte Noget, naar man i Finanzhovedkassen henter sine Penge og gaar over paa Børsen og kober Aktier for dem til en højere Procent end 4 pCt. I saa Fald kommer Pengene jo slet ikke ind i Rentegruben, i den Kreds, der dannes af de frigjorte Pengemidler. Det synes mig at være saa simpelt som at 2 og 2 er 4, og en saadan Sammenstilling maa dog altid være Grundvolden for Finanzministerens Taktik. Den ærede Finanzminister talte ligeledes noget problematisk for mig, naar han sagde, at den Modstand, som jeg varskiede ham mod 4 pCt. ude i

Landet, maa gjøre det til en dobbelt Pligt at anvende de Penge, man faaar ind fra Konverteringen, til 4 pCt. Ja, dersom det kan hjælpe Noget, saa siger jeg Tak til for Fideikommissbesiddernes Patriotisme. Saa det at tage $4\frac{1}{2}$ paa Giesegaard kan hjælpe til at sætte Rentefoden ned ellers omkring i Landet! Det var et artigt Resultat, man fik ud af denne Lov, og ligesaa artigt vilde det være, hvis man troede Ministeren derpaa, at Anvendelsen af de 600,000 Kroner, som Ministeren aarlig faar til Disposition, slet ikke kommer denne Sag ved. Maa jeg spørge den ærede Minister, hvorfor han da regner ud, at Loven skal indbringe den danske Stat 600,000 Kroner om Aaret, og hvorfor han i sine Motiver anførte som en Hovedgrund Hensynet til denne Forbedring i den danske Stats Finanzer, som bevirker, at han har frembragt Forslaget, og venter det vedtaget. Jeg synes, at der er en komplet logisk Forvirring i Ministerens Tankegang, naar han en Dag anbefaler Indtægten af de 600,000 Kr. som en Hovedgrund, og næste Dag siger, at det har ikke Noget med Loven at bestille. Hermed anbefaler jeg mine Betragtninger til den ærede Ministers gjentagne Overbetelse.

Finanzministeren (Gstrup): Jeg tror, at det ærede Medlem kan troste sig med, at naar der af Livrenteselskabet tilbydes 2 Millioner til 4 pCt. til Ublaan i December Termin, vil Overstudet, som Livrenteanstalten har udsat til Juni Termin, ogsaa blive tilbudt til samme Pris, forsaavidt de samme Forhold ere til Stede, men at forlange, at Livrenteselskabet, som har den Pligt at tilveiebringe tilbørlig Rente af de Indskud, som sker i Selskabet, skulde udsætte i et halvt Aar Anbringelsen af sine Penge til Forrentning, var en Urimelighed, medmindre man kan anvise Livrenteselskabet blot en Pengekasse, der er stærk nok til med Sikkerhed at opbevare Pengene i det halve Aar, men ogsaa den samme Rente, som de kunde have faaet ved at sætte dem ud i Prioriteter. Forholdet med Hensyn til Livrenteselskabets Ublaan troede jeg forøvrigt var Thinget saa bekjendt, at det undrer mig, at der skulde behøves yderligere Dplysninger derom. Forholdet er det, at Livrenteselskabet efter sin Instrux har at tilveiebringe saa vidt muligt $4\frac{1}{2}$ pCt. af Pengene, endvidere, at det til visse Anbringelser ikke behøver nogen somhelst Approbation af Finanzministeren, men at der er andre Anbringelser af Pengene, som de maa have Finanzministerens Approbation paa, men der er ikke en eneste Anbringelse af Pengene, som Finanzministeren